

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 10606
София, 25.11.2002

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в закрито заседание на деветнадесети ноември две хиляди и втора година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АЛЕКСАНДЪР ЕЛЕНКОВ

ЧЛЕНОВЕ: МАРИНА МИХАЙЛОВА

ВАНЯ АНЧЕВА

при секретар и с участието
на прокурора изслуша докладваното
от съдията ВАНЯ АНЧЕВА
по адм. дело № 7700 / 2002.

Производството е по чл. 213, вр. с чл. 93 ал. 2 изр. последно от ГПК, вр. с чл. 11 от ЗВАС.

"Сдружение на общопрактикуващите лекари", гр. Велико Търново, регистрирано като юридическо лице с нестопанска цел по ф.д. № 1148/2001 г. на ОС Велико Търново, чрез упълномощения си процесуален представител - юрк. Жанета Димова, обжалва с молба за отмяната му като незаконосъобразно определение на Великотърновския окръжен съд от 16.05.2002 г., постановено по адм.д. № 94/2002 г., с което е прекратено производството по делото и подадената жалба е препратена по компетентност на Софийския градски съд. В депозираната частна жалба се развиват доводи за незаконосъобразност на така постановения съдебен акт, поради допуснати нарушения на материалния закон. В срока по чл. 215 ал. 1 от ГПК е депозирано писмено становище от пълномощника на Директора на НЗОК, в което са развити доводи, че искането на сдружението е препратено до НЗОК и ако е налице мълчалив отказ на последната, той подлежи на контрол пред СГС. Поддържа се, че РЗОК няма самостоятелна юридическа правосубектност, поради което не е задължен субект по смисъла на чл. 3 ал. 2 т. 1 от ЗДОИ, какъвто се явява единствено НЗОК. Върховният административен съд, като обсъди данните по делото и доводите на страните, намира частната жалба за допустима, като подадена в срок от надлежна страна, а разгледана по същество за основателна.

Юридическото лице - жалбоподател е регистрирало заявление за достъп до обществена информация до Директора на РЗОК, Велико Търново на 21.11.2001 г. Искането му е материализирано в заявлението № 90-00-7499/21.11.2001 г. в подробно описани две точки с претенция за за предоставяне на информация, свързана с предвидените средства в бюджета за 2001 г. за специализирана извънболнична помощ и текущото му изпълнение. По делото няма данни заявлението да е разгледано в срока по чл. 28 ал. 1 от ЗДОИ, нито Директорът на РЗОК, съгласно чл. 28 ал 2 от ЗДОИ да е определил изрично друго лице да вземе решение за предоставяне или отказ от информация. С жалба вх. № 90-00-8255/18.12.2001 г. се обжалва мълчаливият отказ на Директора на РЗОК за достъп до обществена информация.

Ответникът е поддържал, че е налице хипотезата на чл. 32 от ЗДОИ - препращане на заявлението за предоставяне на достъп, т. к. по приложената към делото административна преписка има индиции за уведомяване на жалбоподателя във връзка с препращане на заявлението на НЗОК. При тези данни окръжният съд е приел, че в хипотезата на чл. 32 от ЗДОИ, предмет на обжалване е мълчалив отказ на НЗОК, който с оглед правилата на чл. 40 ал. 1 от ЗДОИ е подсъден на СГС. За да прекрати производството пред себе си и изпрати делото по компетентност СГС, съдът е развил мотиви, че седалището на органа, комуто заявлението е препратено, определя и подсъдността на спора. Този извод е неправилен и не съответствува на законовите разпоредби и данните по делото.

Според чл. 6 ал. 1 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО), НЗОК е юридическо лице със седалище в гр. София и с предмет на дейност - осъществяване на задължителното здравно осигуряване. Следователно НЗОК е юридическо лице на публичното право, което не е включено в системата на държавните органи, нито в тази на органите на местно самоуправление по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ. Или - НЗОК е публичноправен субект по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 1 ЗДОИ, извън тези по ал. 1 на същия чл. 3 ЗДОИ. По делото липсват доказателства, че Директорът на РЗОК е публичноправен субект по смисъла на чл. 3 ал. 2 т. 1 от ЗДОИ, респ. да са му предоставени пълномощия по този закон, във връзка с 4 ал. 4 т. 1 от Правилника за устройството и дейността на РЗОК. Независимо от това, след като предмет на жалбата е мълчалив отказ на РЗОК, съдът е следвало да се произнесе по допустимостта и основателността на на този мълчалив отказ, т.е. по искането с което е сезиран, а не да променя предмета на спора, разширявайки предметния му обхват. Меродавно в случая е отправеното от заявителя писмено искане, а адресатът на заявлението е органът, който да прецени дали е компетентен да се произнесе по заявлението или следва да го препрати към съответен орган. С подаването на жалбата се определят страните на административно-съдебното процесуално правоотношение, а това са жалбоподателят и авторът на акта, респ. подсъдността следва да се определи по правилата на чл. 40 от ЗДОИ, вр. с чл. 36 от ЗАП, според седалището на автора му. Приемайки, че предмет на обжалване е мълчалив отказ на НЗОК, окръжният съд е подменил волята на жалбоподателя, а от там и предмета на спора. Съдът е следвало да се произнесе по допустимостта и основателността на жалбата, съобразно субективния ѝ обхват, като отчете още - кой е задълженият субект по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ, респ. бездействието на неговите регионални структури релевира ли мълчалив отказ по смисъла на чл. 14 ал. 1 от ЗАП, който да подлежи на съдебен контрол.

При гореизложените мотиви, следва да се приеме, че обжалваното определение не е съобразено със заявеното за съдебна защита спорно материално право, индивидуализирано от основанията и петитума на жалбата. Формулираното от жалбоподателя искане и поддържаните правни и фактически доводи, не сочат на мълчалив отказ на НЗОК, а след като се обжалва мълчалив отказ на РЗОК, а не отказ на НЗОК, обстоятелството, че заявлението е препратено на последната, следва да се преценява с оглед всички останали доказателства по делото, във връзка с допустимостта и основателността на жалбата, но не може да бъде основание за прекратяване на производството.

Предвид изложеното, атакуваното определение следва да бъде отменено, а делото - върнато за продължаване на съдопроизводствените действия и произнасяне по допустимостта и основателността на жалбата на сдружението

срещу мълчаливия отказ на Директора на РЗОК, Велико Търново за предоставяне на достъп до обществена информация.
Водим от горното и на основание чл. 217 ал. 4 от ГПК, вр. с чл. 11 от ЗВАС,
Върховният административен съд, състав на пето отделение

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯВА определение от 16.05.2002 г., постановено по адм.д. № 94/2002 г.
на Великотърновския окръжен съд и ВРЪЩА делото за продължаване на
съдопроизводствените действия.
Определението не подлежи на обжалване.

Вярно с оригинала, ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Александър Еленков
секретар: ЧЛЕНОВЕ: /п/ Марина Михайлова
/п/ Ваня Анчева